

10 år, som følge af forældelse af skattekravet, jf. forslaget til skatteforvaltningslovens § 34 a, stk. 4, om en absolut forældelsesfrist på 10 år for krav afledt af ekstraordinære ansættelsesændringer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 og 3 (§ 27, stk. 4 og § 32, stk. 4)

Ved dette forslag konsekvensændres skatteforvaltningslovens § 27, stk. 4 og § 32, stk. 4, som følge af det samtidig fremsatte forslag til ny forældelseslov, der blandt andet indebærer, at 1908-loven ophæves, jf. § 29, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

Det foreslås, at de særlige regler i skatteforvaltningsloven om, at visse krav afledt af en ekstraordinær skatteansættelse, fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse ikke er undergivet forældelse efter 1908-loven ophæves og erstattes med § 34 a om forældelse af skattekrav, jf. forslaget nr. 3 umiddelbart nedenfor.

Til nr. 4 (§§ 34 a og 34 b)

Til § 34 a

Det foreslås, jf. *stk. 1*, at krav afledt af en ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat, jf. skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27, og fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse af afgift, jf. §§ 31 og 32, som udgangspunkt forældes efter reglerne i den nye forældelseslov.

Dog foreslås det på enkelte punkter, at forældelseslovens almindelige regler fraviges, jf. *stk. 2-4*.

Det foreslås i *stk. 2*, at forældelsesfristen for det krav, der er afledt af en skatteansættelse, fastsættelse af afgiftstilsvaret eller godtgørelse afbrydes ved myndighedernes varsel om ansættelsen, hvis varslingen er afsendt inden forældelsesfristens udløb. Tilsvarende gælder, hvis ansættelsen eller fastsættelsen, hvor denne kan foretages uden varsel, jf. skatteforvaltningslovens § 20, stk. 3, er foretaget inden forældelsesfristens udløb. Der er tale om en udvidelse af adgangen til at afbryde forældelsen i forhold til den foreslåede nye forældelseslovs kapitel 6 om foreløbig afbrydelse.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med § 21, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov. Ifølge denne bestemmelse vil den skattepligtiges anmodning om genoptagelse af en ansættelse medføre foreløbig afbrydelse af forældelsen. Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2* medfører, at told- og skatteforvaltningens afsendelse af varsel om eller foretagelse af en ansættelse inden forældelsesfristens udløb ligeledes medfører foreløbig afbrydelse af forældelsen. Samtidig indebærer bestemmelsen, at ændringer, der varsles eller fore-

tages af told- og skatteforvaltningen inden for ansættelsesfristerne i skatteforvaltningsloven, jf. kapitel 9 og 11, udløser en foreløbig afbrydelse af forældelsen.

Forældelse af krav afledt af ansættelsen indtræder herefter tidligst et år efter, at myndigheden har givet meddelelse om afgørelsen. Forældelsen afbrydes såvel i relation til krav, der gøres gældende af told- og skatteforvaltningen, som krav, der rejses af den skatte- eller afgiftspligtige.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Ved *stk. 3* foreslås det, at forældelsesfristen for krav afledt af en skatteansættelse vedrørende kontrollerede transaktioner foretaget efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 5, fastsættes til 5 år svarende til den forældelsesfrist, der i dag gælder for disse krav.

Bestemmelsen betyder, at krav afledt af ansættelsesændringer, der foretages inden for den nuværende ordinære ansættelsesfrist vedrørende kontrollerede transaktioner, der er forlænget med 2 år i forhold til de ordinære ansættelsesfrister efter skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1 og 2, forældes 5 år efter forfaldstidspunktet.

Forfaldstidspunktet afhænger af kravets karakter. For fysiske personer forfalder restskattekrav normalt i 3 rater, henholdsvis den 1. september, 1. oktober og 1. november i året efter indkomstårets udløb, jf. kildeskattelovens § 61, stk. 4. Forfaldstidspunktet for selskabsskatter er den 1. november i kalenderåret efter indkomståret, jf. selskabsskattelovens §§ 30, stk. 1, og 30 A, stk. 1. Skattekravet vedrørende »Transfer Pricing« reguleringer vil dermed som udgangspunkt forældes i det 6. år efter indkomstårets udløb.

Bestemmelsen vil kunne kombineres med den foreslåede regel i *stk. 2*. Er varsel om ansættelsen afsendt inden for forældelsesfristen efter *stk. 3*, vil det afledte skattekrav således tidligst forældes et år efter, at told- og skatteforvaltningen har givet meddelelse om afgørelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.9.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 4*, at skatte- og afgiftskrav afledt af en ansættelse, der efter fristreglerne i skatteforvaltningslovens §§ 27 og 32 kan foretages uden for den ordinære ansættelsesfrist på 3 år, ikke undergives den korte 3-årige forældelsesfrist, men alene en absolut forældelsesfrist på 10 år. Den 10-årige frist kan ikke suspenderes efter § 3, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

Forslaget indebærer, at der alene gælder en absolut forældelsesfrist på 10 år regnet fra forfaldstidspunktet